

la tribuna

L'Alternativa: un projecte que sap on va

Improvisar un programa és molt fàcil... improvisar un projecte, no. Aquí hi ha la diferència

VICENÇ ALAY FERRER

Candidat del PS a les eleccions generals del 26 d'abril del 2009

El 18 de març a la Massana vaig fer la introducció de l'acte de presentació als mitjans de comunicació de les candidatures del Partit Socialdemòcrata i de L'Alternativa, acte que el nostre candidat a cap de Govern, Jaume Bartumeu, va cloure amb una presentació de les línies generals del programa.

La coincidència de la presentació de les candidatures i de les línies generals del programa em va portar, i ara hi torno, a una reflexió sobre programa i persones.

La referència programàtica venia i ve a tomb perquè, i no es cap novetat, el programa, el projecte, és per a nosaltres una qüestió especialment important. Portant-ho a l'extrem, m'atreviria a dir que la més important.

Parlo del projecte, en sentit ampli. No únicament del programa. Parlo d'una cosa de molt més abast: del programa, ben segur, però sobretot, de la trajectòria que l'avalua, idees i accions, del model de país, de la visió de futur.

Si això ha estat sempre important, encara ho és més aquest mes d'abril del 2009.

I ho és per les circumstàncies del moment, de la crisi internacional que vivim i del context propi, que hi afegeix encara més interrogants. I perquè, trobant-nos on ens trobem, a hores d'ara hi ha candidatures que encara estan debatent què posar i què

no en el seu programa.

No és que em preocupi especialment el seu programa. El tindran. Hi ha empreses que es dediquen expressament a fer programes. Sí, tindran un programa. Fins i tot podrà sonar bé, perquè improvisar un programa no és pas gaire difícil.

Improvisar un programa és molt fàcil... improvisar un projec-

te, no. Aquí hi ha la diferència.

Ara bé, n'hi ha prou amb un projecte?

Aquí apareixen les persones, entre moltes altres, tots aquests noms, titulars i suplents que omplen les diferents llistes que han presentat els socialdemòcrates i L'Alternativa.

Gent diversa. Gent amb experiència, gent jove, gent prepara-

da. Homes i dones amb diferents habilitats i capacitats, gent, en tots els casos, compromesa amb el projecte.

Potser, però, hi ha una cosa encara més important que tot això. Més que aquestes capacitats i aquest compromís. Allò que fa, un altre cop, la diferència: *que som un equip amb un projecte*.

Un equip de 52 persones dins un equip molt més gran encara: tota la gent del Partit Socialdemòcrata, del GUPI, tots els independents que han treballat i segueixen treballant en el projecte de L'Alternativa.

Un bon equip amb un bon projecte! Aquesta és la nostra força!

I com podem convertir tot això en una majoria de Govern?

Molta gent ens dóna suport: se sent, ens ho diuen personalment i es pot llegir en els mitjans. No és qüestió de nous impulsos sinó de redreçament. De redreçament polític, de redreçament econòmic i, fins i tot, de redreçament moral. És qüestió de canvi. Del canvi necessari que els socialdemòcrates i L'Alternativa representem.

No serà fàcil, però. Tenim un sistema electoral que ens és poc propici i, a més, ja es comencen a fer sentir els altaveus de la por.

No serà fàcil, però tenim confiança. Confiam que aquest ampli suport es converteixi en un avantatge important en la llista nacional, que la candidatura en-

capçalada pel Jaume Bartumeu reculli una gran quantitat de vots. La majoria.

Ara, per passar pàgina, per fer possible el canvi necessari, cal una mica més. No podem malgastar cap vot, ni a la llista nacional, ni a les set llistes territorials.

A Canillo, a Encamp, a Ordino, a la Massana, a Andorra la Vella,

NO ÉS QÜESTIÓ DE NOUS IMPULSOS, SINÓ DE REDREÇAMENT. POLÍTIC, ECONÒMIC I FINS I TOT MORAL. QÜESTIÓ DE CANVI

a Sant Julià de Lòria i a Escaldes-Engordany. A tot arreu ens calen tots els vots, tots els vots del canvi necessari.

No hi ha consellers de primera i de segona, no hi ha llistes de primera i de segona, no hi ha vots de primera i de segona. Tots valen el mateix, tots pesen igual i ens calen tots, a la nacional i a les territorials.

Per això demanem als ciutadans i a les ciutadanes que emprin les dues paperetes -la nacional i la territorial- per fer possible l'alternança.

Els dos vots han d'anar units, han de sumar. Pel canvi necessari.